

ATT PLANTERA NYTT GÅR LÄTTARE OM MAN INTE BEHÖVER BÖRJA HELT FRÅN BÖRJAN

Vår nye studentarbetare i Vasa och Jakobstad, Karl Granberg, har en utmanande tid framför sig när han hamnar att starta upp två lokalföreningar samtidigt till hösten. Sådär funderade han när jag bad honom beskriva hur han skulle gå tillväga.

Gud påminde mig om en sak i och med en växt jag har hemma. Vi hade fyra krukor med växter, och de dog en efter en. Jag hade provat att klippa av ett skott och låta rötter växa i ett glas vatten, och sedan plantera det. Men det visade sig vara svårt - jag lät inte rötterna växa tillräckligt länge, och skottet dog snabbt efter att jag planterat det.

Sen provade jag att sätta krukorna i rad, och lät skotten från den enda växten jag hade kvar gå ner i den blöta jorden i krukorna bredvid, utan att klippa av dem. De satt fast i "moderväxten", och på så sätt växer de väldigt bra. De får näring från den ursprungliga växten, och dessutom från den nya krukorna, där de har börjat få rötter och växa upp snabbt.

Det är lättare att plantera om man inte börjar riktigt från noll, utan får resurser och stöd från moderorganisationen. Om man skickar en ensam missionär att starta en församling drar det otroligt mycket resurser och tid tills man fick igång nånting. Det är mycket mera effektivt att skicka ett större team.

Hur skulle jag gå till väga för att starta upp verksamheten igen:

- Be först, sök Hans ledning. Det steget influerar ju allt man gör efter, men ganska säkert också borde man:
- Kolla in vad som finns. Man är 'dum' om man inte använder resurserna som redan finns på plats, främst då de människor som kan aktiveras, och det arbete som redan bedrivs på orten. Moderorganisationen är en bra plats att börja, men man kommer heller inte långt om man inte hedrar vad Gud gör genom andra delar av sin kropp, och vägrar samarbeta/vara öppen för andra samfund.
- Be i grupp. Då man spanat in vem som kan vara "en trogen medarbetare", eller "synsygus" (Filipperbrevet 4:3), kan man informellt börja dela livet mera med dem, ha gemenskap, inklusive bön, som bygger upp relationer,

och Kristi kropp på den platsen, så att man också sen kan ge uttryck för annan verksamhet.

- Här först kommer ordet verksamhet in, för har man inte relationer, har man ingenting. Då man kommit till den punkten vill man ju se vad folk brinner för, vad de har för gåvor, hur man kan bejaka dem och hjälpa dem leva ut det de är kallade till. På så sätt byggs ett team.

Karl Granberg, studentarbetare i Vasa och Jakobstad

Karl Granberg har studerat teologi vid Åbo Akademi i Finland, men han har växt upp i och bott största delen av sitt liv i Hongkong där hans föräldrar Håkan och Judy Granberg verkat som missionärer för Finska Missionssällskapet. I Hongkong har han ansvarat för ungdomsarbetet i en församling, men på senare tid jobbat som coach för ungdomar i en kristen organisation.

Karl Granberg om nyplanteringar:

"Jag gillar entreprenörskap, och har de senaste åren varit involverad i flera nya projekt. Jag hjälpte till med en nyplanterad församling i Hongkong, och skrev min avhandling om den. Jag har dragit en del mindre verksamhet, t.ex. startat en utåtriktad verksamhetsgrupp här i Hongkong för universitetsstudenter, och hjälpt till att leda en ungdomsverksamhet från så gott som noll. Fast egentligen börjar man aldrig från noll. När Gud kallar, kallar Han i regel också andra som kommer att forma teamet, fast det gäller ju, om man drar projektet, att hitta vem annan som borde aktiveras."

Karl Granberg med frun **Susan** och döttrarna **Jaana** och **Hanna**. Susan kommer från USA men hennes föräldrar jobbar som missionärer i Thailand. Familjen har flyttat från Hongkong till Vasatrakten i sommar, och vi får be att anpassningen till det nygamla landet går bra!

JAG HAR GRÅTIT – VI VILL VÄXA!

Jag vet att man ska vara tacksam för allt man har. Och att man borde se det halvfulla glaset istället för det halvtomma. Men jag har ändå gråtit.

Jag har gråtit över allt som fattas i Studentmissionen. Förra hösten kändes det så hopplöst med ekonomin, som var helt i botten efter sommaren. Ifjol blev vårt sämsta år ekonomiskt på mycket länge. Vi fick in nästan tio tusen euro mindre än åren innan. Och då hade vi inte mycket pengar före det heller. Vi har ju inte mer än 20% att erbjuda våra studentarbetare, men på flera orter hade vi arbetare som hade behövt fler för att kunna försörja sina familjer. Att det samtidigt var svårt att hitta medarbetare till andra ställen var tungt, men en lättnad på ett sätt, eftersom det räddade ekonomin. På sikt är det ändå ingen lösning att vara utan medarbetare, eftersom arbetet inte sköter sig självt, så då är enda alternativet att be om att ekonomin ska bli bättre.

Flera saker hände ändå förra hösten som har tröstat mig, och som jag "levt på" sen dess. En var att en senior kom fram till mig och frågade om jag fått brevet han skickat. Nej, det hade jag inte. Jasså inte. Nå, det var ett meddelande att han och hans fru tänkte höja understödet de gav till Studentmissionen från 200 e i månaden till 220 e. Wow. Det är mycket pengar för oss, tänkte jag. Och antagligen också för dem, pensionärer som de är. 220 e i månaden blir över 2600 e i året. Det är nästan 10 % av de inkomster vi fick av privata bidragsgivare ifjol (vilket var 29 000 e). Vilken utmaning för oss andra att ta efter det!

En annan sak var att Petrus församling avlönade vår medarbetare i Helsingfors på 40 % extra för vårterminen. Det var en lösning som räddade situationen för tillfället.

Den tredje saken hände på Studentmissionens medarbetarkonferens, som de finskspråkiga medarbetarna också är med på. En av dem var så pass ny i arbetet att han inte kände till svenska sidan så bra. Han sa att varje gång han pratar med någon av oss känner han att svenska verksamheten kommer att växa. Vi kommer till och med

att bli ett exempel för finska sidan. Wow. Med tanke på medarbetarsituationen låter det otroligt. De har inte många medarbetare som jobbar på så lite som 20 %, utan de flesta av dem har hel- eller halvtidsjobb.

Men kanske det med att bli ett exempel handlar om nåt annat. Vi har tex större lokalföreningar och fler studerandemedlemmar än på finska sidan. Vi gör alltså mer för de pengar vi får. :-) Men om vi ska växa behöver vi nog hitta medarbetare också, och kunna avlöna dem för det arbete de gör. Men Gud kanske vill att vi ska växa både vad gäller arbete och medarbetare? Och visioner för det fattas inte, där är glaset minsann mer än halvfullt!

Målet på lång sikt är att ingen skulle jobba på mindre än 60 % sammanlagt, även om man då hamnar att kombinera olika arbetsbilder, som en lokalförening med att vara koordinator för Veritas Forum tex. Inför nästa år planerar vi att budgetera 130 % att dela på, och som ledare, informatör och koordinator för Veritas Forum tar jag 60 % av den kakan, medan studentarbetarna i Helsingfors, Vasa och Åbo får 20% var, och Jakobstad 10 % till att börja med, men 20% så fort det bara går.

Därför ber jag dig tänka efter, i bön inför Herren, om han kallar just dig att stöda Studentmissionen. Vill du möjliggöra att vi ska få växa? Att vi ska kunna bjuda in fler att lära känna Jesus och leva sitt liv med honom. Vill du medverka till att denna positiva profetia går i uppfyllelse?

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten

Anna Sundman hoppar in

Efter att **Oscar Sundman** sagt upp sig som studentarbetare i Helsingfors för att han fått heltidsjobb i Österbotten, blev det bråttom att hitta en efterträdare. Som tur är kunde HSSM:s nuvarande ordförande, Anna Sundman, hoppa in. Hon stannar under höstterminen, och hjälper under den tiden till med att rekrytera en ny, mer permanent medarbetare till efter jul. Anna studerar på

Svenska Handelshögskolan i Helsingfors för tredje året, och hon blir kandidat till julen. Efter det kommer hon att flytta till Österbotten för att studera vidare i Vasa.

World Assembly 2019 i Durban – dags att söka nu!

World Assembly hålls vart fjärde år och 2019 är det Sydafrikas tur att vara värd för mötet. Som studerande kan du ansöka om att bli Studentmissionens representant.

Studentmissionens paraplyorganisation *International Fellowship of Evangelical Students (IFES)* ordnar vart fjärde år en världskongress som

samlar studerande och medarbetare samt förtroendevalda. Nästa kongress hålls 1-11.7.2019 i Durban, Sydafrika och temat är *"Messengers of Hope. The University in God's Story"*.

I programmet finns tid både för bibelstudier, att arbeta med den gemensamma visionen för arbetet, och tid till att umgås och få nya vänner från hela världen. En styrelse för IFES väljs för följande fyraårsperiod. Nu kan du ansöka om att bli studeranderepresentant för Studentmissionen på kongressen! För mer info om hur ansökan går till, ta kontakt med lilian.linden (at) studentmissionen.fi. För mer info om kongressen, se <https://www.ifesworld.org/en/world-assembly>

Keswick om vinnande vardagstro

Torsdag till lördag 11-13.10 hålls Keswickmötet kvällstid i Helsingfors. I år är **Boris Salo** huvudtalare och temat är *Vinnande vardagstro*. På lördag kväll hålls en konsert med Kristoffer Streng. För mer info, se keswick.fi.

Under dagarna vill Boris Salo lyfta fram fornkyrkans skatter, trosbekenheten och buden i ny belysning. Under helgen ser vi hur skatterna alltjämt innehåller rikdomar på det personliga planet och för vardagslivet både hemma men också på arbetsplatsen och i församlings- och samhällsengagemang.

Boris Salo är gift med Vivian, har fyra barn och nio barnbarn, är kaplan i Jakobstads svenska församling. Han är författare till ett femtontal böcker och brinner för kurser som behandlar kristen tro, bön, lärjungaskap och relationer, inte minst Alphakursen och äktenskapskurser.

Kyrkhelgen handlade om sanningsfrågor

Kyrkhelgen 2018 i Kokkola hade i år ett apologetiskt tema, *"Inför sanningen!"*. Huvudtalare var **Stefan Gustavsson**, och övriga medverkande var bl.a. **Leif Nummela**, **Vesa Ollilainen** och **Tomas Sandell**. Kyrkhelgen inleddes med en debatt på sanningstemat mellan Gustavsson och biträdande chefredaktör vid ÖT, **Henrik Othman**. Man kan lyssna på många föreläsningar och seminarier på Kyrkhelgens hemsida: www.kyrkhelg.fi.

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION Rf

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Anna Sundman, studentarbetare Helsingfors, tfn 044 2798189
Karl Granberg, studentarbetare i Jakobstad och Vasa, tfn 045 154 060
Robert Ojala, studentarbetare i Åbo, tfn 050 355 2045

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten	9108
Studentarbete i Helsingfors	9108 15
Studentarbete i Jakobstad	9108 57
Studentarbete i Vasa	9108 31
Studentarbete i Åbo	9108 28
Veritas Forum-arbete på svenska	9399

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymmen.